

Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52

Sjette Sessionens anden Samling.

17de Møde.

Torsdagen d. 7. April.

(Fortf.)

Finantsministeren: Hvis det skulde være Tilfældet, kan jeg ikke sige videre, end at i ethvert Tilfælde, hvor en Indtægt overstiger 700 Rbd., vil Understøttelsen blive strøgen, selv om den er bevilget ved Finantsloven, da den saa ikke stemmer med de gjældende Regler, og, dersom en Person i Løbet af Aaret maatte være kommen i Besiddelse af en forøget Indtægt, bliver hans Understøttelse ifølge de gjældende Regler i samme Forhold formindsket (Hør!). Blandt flere forskellige Regler, kan jeg huske for sikkert, er den, at, hvad enhver Person har til sit Underhold over 700 Rbd., bliver, forsaavidt det hidrører fra Naadessecretariatet, strøget.

Monrad: Ja, jeg troer rigtignok, der er en lille Misforstaaelse i den næstsidste ærede Talers Foredrag. Der staaer nemlig vel i den anførte Blanquet opført 180 Rbd. fra Enkedronningen, men de ere indbefattede i de 700 Rbd.; det er dem, der falde bort, og, naar de falde bort, faaer hun altsaa mindre end 700 Rbd. Jeg veed ikke, om min Gufommelse slaaer mig feil, men det forekommer mig ikke, at der blandt de Regler, som ere meddeelte ved Kongelig Resolution, fandtes den, at, naar Nogens Understøttelse var bortfalden paa Grund af Forøgelse i hans Indkomster, den da senere, naar der skete Forandring i hans Formuesomstændigheder, skulde tillægges ham paany. Det staaer temmelig bestemt for mig, at ingen Regel findes udtrykkeligt udtalt i de Kongelige Resolutioner, hvori Saadant er bestemt. Jeg formoder saaledes, at den høitærede Finantsminister mere har

sigtet til en ældre Sadvane eller Regel, der er bleven fulgt ved Naadessecretariatet. Det er aldeles sikkert, at i de Aar, vi have haft at gjøre dermed, have vi ikke haft noget saadant Tilfælde; det er første Gang, det nu forekommer. Naar man derfor skulde bedømme dette Tilfælde efter strenge Grundsætninger, vil man vistnok finde de foreslaaede Understøttelser nye; thi, er det ikke saa, at ingen som helst Understøttelse af Naadessecretariatet egentlig har tilfaldt Nogen som en blivende Understøttelse, men har bestandigt været af den Natur, at den kunde falde bort, og at, naar den faldt bort, var der ikke mere Spørgsmaal om at gjenoptage den, skjøndt jeg gjerne vil indrømme, at Billighed i mange Tilfælde kunde tale derfor. Sagen har derfor stillet sig saaledes for mig, at jeg troede, det kun var en Understøttelse, vi her havde med at gjøre; thi jeg troede ikke, at Finantsministeriet opfattede det som en almeengyldig Regel, at alle de, som paa Grund af Forøgelse i deres Indtægter havde lidt Afdrag i, hvad de fik af Naadessecretariatet, kunde vente at faae tilbage, hvad der var frataget dem, fordi deres Indtægter senere forringedes. Hvis det er Tilfældet, at den høitærede Finantsminister siger, at dette er en almindelig Regel, der er kommen til ham fra ældre Tider, og som ogsaa han agter at følge, da skjønner jeg ikke rettere, end at overmaade Meget taler mod en saadan Regel. Jeg skal kun hertil sige, at jeg troer, at det vilde være meget vanskeligt at gaae ind paa en Reduction af de Understøttelser, der udgik fra Naadessecretariatet. Finantsudvalget har virkelig flere Gange gjort Forsøg paa at opstille visse almindelige Regler herfor; men man fandt altid, at de Understøttelser, der ydedes, vare af saa forskelligeartede Natur, at